

af disse Actstykker; og dog skulde jeg mene, at idetmindste med Hensyn til Bedømmelsen af det moraliske Ansvar maa begge disse Documenter, eller idetmindste det ene, som har været udstedt af den ærede Marineminister selv, være af den høieste Bigtighed; thi jeg skulde meget feile, om den hemmelige Instrux ikke i væsentlige Punkter tilbagekalder Indholdet af den officielle Instrux til Escadrechefen.

Dette angaaende Omfanget af de Sager, som jeg ønsker skulde blive offentliggjorte. Med Hensyn til Offentliggørelsesmaaden, da maa jeg bemærke, at det jo vistnok, som Enhver har seet, er min egentlige Tanke, at de skulde og burde offentliggøres ved Pressen; men det er jo dog ikke den eneste Maade at foretage Offentliggørelsen paa. Der har været mig sagt, at det vil være et altfor omfattende og altfor bekosteligt Foretagende; jeg maa tilstaae, at jeg deler ikke disse Anskuelser; selv om disse Acter skulde komme til at udgjøre nogle Hundrede trykte Ark, saa kan dog Beføringen ikke i Forhold til Sagens Bigtighed være af en saa særdeles stor Betydning. Offentliggørelsen af selve Dommen med Præmisserne maa jo endogsaa antages for en fordeelagtig Entreprise, hvis Udbytte kunde bidrage til at dække noget af Omkostningerne ved en fuldstændig Offentliggørelse af Acterne; naar denne blev besørget med Deconomie og paa hensigtsmæssig Maade, og der blev solgt en Deel Exemplarer, saa vilde det Hele kun løbe op til nogle faa tusende Rbd. Jeg negter ikke, at jeg vil finde, at disse vilde være meget godt anvendte (Ja!) paa at opklare en Begivenhed, som ikke blot har kostet os 2 af vor Flaades bedste Seilere og mange af vore tapre Krigeres Liv og Lemmer, men som tillige

har tilføjet os en moralisk Skade, som er af en langt større Betydning (Ja!). Skulde imidlertid, hvad jeg meget vilde beklage, økonomiske Hensyn i den Grad gjøre sig gjældende, at den høitagede Marineminister selv ikke maatte finde sig besøiet til at bestoede det Fornødne paa denne Offentliggørelse, saa gives der vistnok en anden Maade, langt fra ikke saa tilfredsstillende, men som dog ikke er at foragte, nemlig den, at samtlige Acter kunne i nogen, men ikke i al for kort Tid, i rum Tid vil jeg sige, være fremlagte til offentlig Efterhyn, saa at Hvilken som helst, der ønskede at gjøre Uddrag af dem, kunde være berettiget til at udtrage deraf, hvad han fandt for godt, og lade det trykke. Jeg maa dog endnu, med Hensyn til de hemmelige Instruxer, bemærke, at jeg har forundret mig meget over, at disse hemmelige Instruxer endnu under Krigsrettens Tørelse have skullet være en Hemmelighed. Jeg skønner dog ikke rettere, end at denne sørgelige Begivenhed nu er overgivet til Historiens Dom. Det kan vistnok ikke være Staten videre magtpaaliggende, at det endnu fremdeles bliver en Hemmelighed, hvad man dengang egentlig havde funde, og er det Enkelte om at gjøre, saa er det Staten saameget mere om at gjøre, at det ikke længere forbliver en Hemmelighed. Der kan vistnok i disse Instruxer findes adskillige Ting, som vedrøre Krigsførelsen i Almindelighed og som det kunde være betænkeligt med Hensyn til et muligt Gjenbrud af Hændtighederne at offentliggjøre; men forsaavidt det kunde være Tilfældet, maa jeg finde det rigtigst at indskrænke Offentliggørelsen af disse Documenter til den Deel af dem, som alene vedkomme den sørgelige Affaire ved Eckernförde.